

عنوان مقاله:

زمین شیمی و سنگ زایی سنگ های گرانیتی دریان- جنوب کوه های میشو (شمال باختری ایران)

محل انتشار:

بیست و سومین همایش انجمن زمین شناسی ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

ناهیده قبادی - گروه علوم زمین، دانشکده علوم طبیعی، دانشگاه تبریز

محسن موید - گروه علوم زمین، دانشکده علوم طبیعی، دانشگاه تبریز

احمد جهانگیری - گروه علوم زمین، دانشکده علوم طبیعی، دانشگاه تبریز

حمید نوروزی - معدن مس سونگون، شرکت پارس اولنگ

خلاصه مقاله:

توده گرانیتوئیدی دریان، در دامنه جنوبی کوه میشو، شمال روستای دریان و شمال شهرخامنه قرار دارد و به درون نهشته های سازند کهر (بهسن پرکامبرین) تزریق شده است. کوارتز، فلدسپار پتاسیم، پلاژیوکلاز از کانی های اصلی سازنده این توده هستند. بافت های تمام بلورین، کاتاکلاستیک و پورفایروکلاستیک از بافت های غالب در این سنگ ها بحساب می آیند. ماگمای مولد این گرانیت کالک آلکالن تا کالک آلکالن پتاسیم بالا ارزیابی شده است. از دیدگاه شاخص اشباع شدگی از آلومین، گرانیت دریان در محدوده پر آلومین بوده و ویژگی های گرانیت A-type (زیر گروه A(2) را نشان می دهد. بررسی نمودارهای REE، نشان دهنده غنی شدگی LREE، در برابر HREE هاست. نمودارهای عنکبوتی با آنومالی مثبت عنصرهای Ce، Nd، K و آنومالی منفی عنصرهای Ta، Nb، Ti نشان دهنده خاستگاه پوسته قاره ای در پیدایش این سنگ ها هستند. برپایه نمودارهای شناسایی محیط زمین ساختی گرانیتوئیدها، نمونه های گرانیتی بررسی شده در محدوده Post-COLG جایگرفته اند و به پهنه های پسا برخوردی وابسته هستند. در هنگام رویداد فاز آدیاکاران، حاکم شدن ساز و کار زمین ساختی کششی پس از برخورد خشکیهای شمالی با گندوانا با تحریک سنگ کره و کاهش فشار، شرایط را برای ذوب بخشی پوسته قاره ای و پیدایش گرانیت در راستای پهنه برخوردی در کوه های میشو را فراهم کرده است.

کلمات کلیدی:

غیر کوهزایی، ریفت، پسا برخوردی، گرانیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1150011>

